36 BEHA-ALOTCHA 13J Bemidbar (Numeri) 8:1 - 12:16

"Als je de lampen aansteekt, dan moeten de zeven lampen van de kandelaar hun licht naar voren laten schijnen." Zo zei de Eeuwige tot Mosje om aan Aharon te vertellen en Aharon deed zoals de Eeuwige Mosje geboden had.
De Eeuwige gebood Mosje verder: "Stel de zonen van Levie in dienst van Aharon en zijn zonen. De Levieten zullen een bijzondere plaats hebben, ze zullen mij toe-beho-ren in plaats van de eerstgeborenen. De eerstgeborenen behoren mij toe sinds de dag dat ik de eerstgeborenen van Egypte heb gedood voor de bevrijding van mijn volk uit Egypte."

De Eeuwige sprak tot Mosje in de woestijn Sinai in het tweede jaar na hun uittocht uit Egypte, in de eerste maand van dat jaar: "Laat de kinderen van Jisrael het Pesachoffer voorbereiden. Op de veertiende dag van deze maand moeten jullie het bereiden."
De Kinderen van Jisrael bereidden het Pesachoffer op de veertiende dag van die maand in de avondschemering in de woestijn van Smal. Nu kwamen er een paar mannen naar Mosje en Aharon en zeiden: "Wij zijn onrein geworden door het lijk van een mens, hoe kunnen wij nu het Pesach-offer brengen samen met onze familie en met de andere kinderen van Jisrael?"
En Mosje antwoordde: 'Wie onrein is, of op een verre reis is, moet wel het Pe-sachoffer brengen, maar niet in de eerste maand, maar in de tweede maand op de veertiende dag. Hij moet het eten met matsa en met bittere kruiden.
Ook de vreemdeling die bij jullie is moet het Pesachoffer voorbereiden volgens mijn wet. Er is maar één wet voor jullie, voor jullie gasten en voor jullie slaven."

Op de dag dat Mosje de behuizing had ingewijd, bedekte een wolk de behuizing. Overdag een wolk en 's nachts was het als een vuur dat de behuizing bedekte. Als de wolk optrok van de tent der samenkomsten, trok het volk verder en daar waar de wolk zakte, daar maakte het volk zijn kamp.

De Eeuwige sprak tot Mosje: "Laat twee zilveren trompetten maken. Zij zullen dienen voor het bijeenroepen en waarschuwen van het volk. Ook zal de trompet mij aan jullie herinneren. Als jullie ten strijde trekt, dan moeten jullie de trompet korte tonen laten klinken waardoor jullie in mijn herinnering gebracht worden en jullie vijanden zullen vluchten. Ook op jullie vreugdedagen en feestdagen en nieuwemaansdagen moeten jullie op de trompet blazen."

Het gebeurde in het tweede jaar, in de tweede maand op de twintigste dag van de maand dat de wolk optrok en het volk volgde de wolk naar de woestijn van Paraan. Vanaf de berg van de Eeuwige trokken zij met de ark van de Eeuwige voorop, op zoek naar een kampplaats drie dagreizen verder. De wolk van de Eeuwige begeleidde hen op hun reis.

Wanneer de ark op het punt stond te vertrekken zei Mosje:
(1)"Op Eeuwige, laat uw vijanden
verstrooid worden en zij die u haten
voor u op de vlucht slaan."
Als zij bij een rustplaats kwamen zei Mosje:
"Keer terug Eeuwige te midden van de vele duizenden van Jisrael."

(2) (3) Zij die mee weggetrokken waren, waren ontevreden en mopperden: "Wie geeft ons vlees te eten? Waren wij maar in Egypte gebleven. Daar hadden wij vis voor niets, courgettes, meloenen, prei, uien en knoflook. Nu droogt onze ziel uit in deze woestijn met niets dan elke dag Manna."
Toen Mosje het volk hoorde jammeren zei Mosje tegen de Eeuwige: "Waarom moet ik de last van heel dit volk, uw volk, dragen? Heb ik dit volk soms voortgebracht dat u tegen mij zou kunnen zeggen 'zorg er zelf maar voor'? U heeft het volk beloofd het naar een land te brengen dat u aan onze voorvaderen heeft beloofd. Waar haal ik vlees vandaan voor deze jammerende mensen? Ze willen vlees en ik kan niet alleen de last van dit volk op mij nemen, de last is mij te zwaar."
De Eeuwige antwoordde: "Breng zeventig van de oudsten van Jisrael bijeen in de tent der samenkomsten. Ik zal afdalen en met jouw spreken en van de geest die dan op jouw rust, zal iets afstralen op die zeventig oudsten. Zij zullen met jouw de last dragen.
Zeg verder tot het volk: Bereiden jullie je er morgen op voor dat jullie vlees zult eten. Jullie hebben je tegenover mij beklaagd; wel, ik zal jullie vlees te eten geven: vandaag, morgen, vijf dagen, een hele maand zullen jullie vlees eten tot jullie er van walgen en er misselijk van worden. Zo zullen jullie leren om je niet over mij te beklagen"
Mosje sprak tot de Eeuwige: "Hier zijn zeshonderdduizend man en u zegt: ik zal ze vlees geven voor een maand! Er is hier niet genoeg rundvee en kleinvee voor een week. Hoe zou er dan genoeg zijn voor een maand?" maar de Eeuwige antwoordde: "Is mijn macht niet genoeg, is mijn woord niet genoeg? Ga naar buiten en zie."

(4) Mosje ging naar buiten en vertelde de verzamelde zeventig oudsten wat de Eeuwige had verteld. De Eeuwige daalde af in een wolk en sprak met Mosje en zijn geest straalde af op de zeventig oudsten.
Twee mannen waren achtergebleven in het kamp, hun namen waren Eldad en Medad. De geest van de Eeuwige straalde ook op hen af. Een jongen uit het kamp kwam en vertelde Mosje dat de twee optraden als profeten in het kamp.

Er kwam wind van zee die vogels bracht en de wind liet de vogels neerkomen rondom het kamp. De hele dag en de dagen die volgden waren de kinderen van Jisrael bezig met het verzamelen van de vogels die in een wijde kring rondom het kamp lagen. Zij die het meest gejammerd hadden, en het gulzigst waren, verslonden de vogels, maar zij stikten in de botten en stierven. Men noemde die plaats Kiwrot hat-a-va de graven van de gulzigen, want daar werden de gulzigen begraven.
Van Kiwrot hata-a--va trok het volk naar Chatserot.

Mirjam sprak met Aharon over Mosje over de Zwarte vrouw van Mosje, maar de Eeuwige hoorde dat Mirjam kwaad sprak van de vrouw van Mosje. De Eeuwige riep Aharon en Mitjam en zei: "Ik spreek direct, als een vriend met Mosje, niet als in een droom; hij ziet echt iets van mij. Waarom heb je kwaad gesproken over Mosje ?"
(5) De wolk van de Eeuwige week van de tent en Aharon zag dat Mirjam wit was geworden, zij had de ziekte tsara-ath.
Dit beschaamde Mirjam en Mosje riep "Ach God, genees haar toch" en de Eeuwige sprak tot Mosje: "Zij moet zich zeven dagen afzonderen buiten het kamp." Mirjam zonderde zich zeven dagen af buiten het kamp, toen was de tsara-ath weer genezen.
Daarna trok het volk weg van Chatserot en maakte een nieuw kamp in de woestijn van Paraan.

Vragen over Behalotcha

1. Waar komt deze tekst elke week terug?

2. Was dit zo? Hadden ze daar in Egypte echt vis, courgettes, meloenen, prei, uien en knoflook?

   Of waren het misschien niet de kinderen van Jisrael die mopperden?

3. Wat wordt bedoeld met "Nu droogt onze ziel uit in deze woestijn?"

4. Waarom waren Eldad en Medad achtergebleven; waarom konden zij toch profeteren?

5. Waarvoor werd Mirjam nu eigenlijk gestraft?

Om over na te denken

Als je deze parasja leest, vraag je je af of het volk eigenlijk wel klaar was om het land binnen te trekken; oftewel had het volk wel voldoende afstand genomen van 400 jaar Egypte?

Haftara: Zacharias 2: 14 – 4:7.

Brit Chasdasha: 1 Korinthe 10:6-13; Openbaring 11:1-19